

Arrest

nr. 137 051 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 16 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 26 juli 1974 te Addis Abeba. Op 7 mei 2007 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DvZ). U deed op 29 mei 2007 afstand van uw asielaanvraag omdat u een dispuut had met uw ex-vrouw H.(...) M.(...) (O.V. nr. X – C.G. nr. X) en u dacht dat dit via bemiddeling opgelost kon worden om zo een verblijfsvergunning te krijgen. Bijgevolg werd op 30 mei 2007 uw asielaanvraag onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong.*

Op 29 juni 2009 diende u een **tweede asielaanvraag** in vanuit het gesloten centrum CIM Merksplas. Op 28 september 2009 werd u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) omdat uw verklaringen aangaande uw vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar uw land van herkomst niet geloofwaardig werden geacht en er tevens bedenkingen waren omtrent uw ware identiteit. U keerde niet terug naar uw land van oorsprong. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV). Op 18 januari 2010 werd de beslissing van het CGVS bevestigd door een arrest van de RvV. Op 3 februari 2010 werd uw cassatieberoep bij de Raad van State tegen deze beslissing verworpen.

Op 2 maart 2011 diende u een **derde asielaanvraag** in bij de DvZ te Brussel. Op 10 november 2011 werd u wederom een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend door het CGVS omdat u er niet in slaagde de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw politieke activiteiten in uw land van herkomst te herstellen en u er evenmin in slaagde aannemelijk te maken dat uw beperkte politieke activiteiten in België meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat - ook al zouden de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van uw acties in België - u door het Ethiopische regime als een bedreiging wordt beschouwd of nog als een gevaar voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. U ging tegen deze beslissing in beroep voor de RvV. Op 27 januari 2012 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 12 september 2014 diende u een **vierde asielaanvraag** in bij de DvZ te Brussel. U verklaarde België niet verlaten te hebben sinds uw vorige asielaanvraag. U bevestigde de verklaringen die u in het kader van uw vorige asielaanvragen deed. u bracht als nieuwe elementen in het kader van uw vierde asielaanvraag aan dat u sinds januari 2012 actief lid bent van Ginbot 7. U stelde in 2013 tombola en steunkaarten voor de televisiezender ISAT TV verkocht te hebben. U legde drie foto's van 25 juli 2014 genomen tijdens een demonstratie op het Schumanplein te Brussel voor alsook een brief van de afdeling van Ginbot 7 in Alexandria USA waarin gesteld wordt dat u actief lid bent van Ginbot 7.

U verklaarde dat u omwille van uw lidmaatschap van Ginbot 7 vreest gekidnapt te zullen worden of zelfs gevangenen genomen of vermoord bij terugkeer naar Ethiopië.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet met name het feit dat u sinds januari 2012 actief bent voor Ginbot 7 en dat u de televisiezender ISAT TV steunt (zie verklaring meervoudige aanvraag, Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 29 oktober 2014, hierna verklaring DVZ, punt 15-16), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw politiek engagement in uw land van herkomst maar tevens omdat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat uw beperkte politieke activiteiten in België meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat - ook al zouden de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van uw acties in België - u door het Ethiopische regime als een bedreiging wordt beschouwd of nog als een gevaar voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Deze motieven werden door de RvV bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

U bracht verder geen enkel concreet bewijs naar voor van uw steun aan de televisiezender ISAT TV. Met betrekking tot de drie foto's van de manifestatie op 25 juli 2014 op het Schumanplein te Brussel die u voorlegde dient opgemerkt te worden dat het louter deelnemen aan deze manifestatie geenszins iets veranderd aan voorgaande bemerkingen die reeds in het kader van uw derde asielaanvraag gemaakt werden. Daarenboven slaagde u er wederom niet in aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten. U stelde enkel dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn omdat ze de demonstraties filmen en ze veiligheidsagenten in burger sturen om uit te zoeken wie er allemaal sympathisant of lid van Ginbot 7 is (zie verklaring DVZ, punt 16). U zei dat het

bewijs hiervan terug te vinden is in de brief van Ginbot 7 die u tevens voorlegde in het kader van uw vierde asielaanvraag. Noch de oorsprong, noch de waarachtigheid van de inhoud van deze brief is echter te achterhalen. Bovendien, zoals voordien ook al opgemerkt werd, dient wederom de nadruk gelegd te worden op het feit dat -zelfs al zouden de autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten -u nog steeds niet aannemelijk kon maken dat deze activiteiten niet meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat u hierdoor door het Ethiopische regime als een bedreiging zou worden beschouwd en bij gevolg enige vrees voor vervolging zou hebben in geval van terugkeer naar Ethiopië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de overschrijding van de appreciatiebevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 26 november 2014 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Bij arrest nr. 37 096

van 18 januari 2010 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

In het kader van verzoekers derde asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat verzoeker er niet in slaagde de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn politieke activiteiten in zijn land van herkomst te herstellen en hij er evenmin in slaagde aannemelijk te maken dat zijn beperkte politieke activiteiten in België meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van zijn eventuele verblijfsvergunning en dat - ook al zouden de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van zijn acties in België - verzoeker door het Ethiopische regime als een bedreiging wordt beschouwd of nog als een gevaar voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Verzoeker ging tegen deze beslissing in beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 27 januari 2012 stelde de Raad bij arrest nr. 74 015 de afstand van geding vast omdat geen van de partijen met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet heeft gevraagd om gehoord te worden waardoor zij worden geacht in te stemmen met de in de eerder genomen beschikking opgenomen grond waarbij werd geoordeeld dat de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest van 18 januari 2010 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegd.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk en worden door de Raad overgenomen.

In zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen argumenten aan die de motieven van de beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen. De concrete motivering in de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet met name het feit dat u sinds januari 2012 actief bent voor Ginbot 7 en dat u de televisiezender ISAT TV steunt (zie verklaring meervoudige aanvraag, Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 29 oktober 2014, hierna verklaring DVZ, punt 15-16), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw politiek engagement in uw land van herkomst maar tevens omdat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat uw beperkte politieke activiteiten in België meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat - ook al zouden de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van uw acties in België - u door het Ethiopische regime als een bedreiging wordt beschouwd of nog als een gevaar voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Deze motieven werden door de RvV bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U bracht verder geen enkel concreet bewijs naar voor van uw steun aan de televisiezender ISAT TV. Met betrekking tot de drie foto's van de manifestatie op 25 juli 2014 op het Schumanplein te Brussel die u voorlegde dient opgemerkt te worden dat het louter deelnemen aan deze manifestatie geenszins iets veranderd aan voorgaande bemerkingen die reeds in het kader van uw derde asielaanvraag gemaakt werden. Daarenboven slaagde u er wederom niet in aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten. U stelde enkel dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn omdat ze de demonstraties filmen en ze veiligheidsagenten in burger sturen om uit te zoeken wie er allemaal sympathisant of lid van Ginbot 7 is (zie verklaring DVZ, punt 16). U zei dat het bewijs hiervan terug te vinden is in de brief van Ginbot 7 die u tevens voorlegde in het kader van uw vierde asielaanvraag. Noch de oorsprong, noch de waarachtigheid van de inhoud van deze brief is echter te achterhalen. Bovendien, zoals voordien ook al opgemerkt werd, dient wederom de nadruk gelegd te worden op het feit dat -zelfs al zouden de autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten - u nog steeds niet aannemelijk kon maken dat deze activiteiten niet meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat u hierdoor door het Ethiopische regime als een bedreiging zou worden beschouwd en bij gevolg enige vrees voor vervolging zou hebben in geval van terugkeer naar Ethiopië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Deze motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk in de bestreden beslissing stelde dat noch de oorsprong noch de waarachtigheid van de brief is te achterhalen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat dit verwonderlijk is aangezien de brief een e-mailadres vermeldt en afgetekend werd door de heer Tadse Biru, over refertegegevens beschikt en een datering, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij deze brief per e-mail heeft ontvangen, die

nog in zijn inbox staat en dat hij deze de volgende keer zal meebrengen (stuk 7, verklaring, vraag 17). De Raad stelt vast dat deze e-mail niet in het dossier is vevat waardoor de neergelegde brief bijgevolg niet meer is dan een fotokopie waarvan de oorsprong inderdaad niet kan worden achterhaald. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Overigens moet worden opgemerkt dat de desbetreffende brief een gesolliciteerd karakter vertoont en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

Hoe dan ook gaat verzoeker eraan voorbij dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eveneens terecht stelde dat: *“-zelfs al zouden de autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten -u nog steeds niet aannemelijk kon maken dat deze activiteiten niet meer zijn dan een opportunistisch engagement in het kader van uw eventuele verblijfsvergunning en dat u hierdoor door het Ethiopische regime als een bedreiging zou worden beschouwd en bij gevolg enige vrees voor vervolging zou hebben in geval van terugkeer naar Ethiopië.”*. Verzoeker brengt geen elementen aan die hieraan afbreuk doen.

Waar verzoeker naar de inhoud van de brief verwijst en stelt dat verscheidene artikelen weergeven dat Ginbot7 op de lijst met terroristische organisaties staat in Ethiopië en dat het louter rapporteren over de bewegingen al als misdadig kan worden beschouwd, kan geen afbreuk doen aan de hoger in hoofde van verzoeker gedane concrete en correcte vaststellingen.

Gelet op wat voorafgaat zijn er geen nieuwe elementen die de kans op een erkenning als vluchteling overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 aanzienlijk groter maken.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissingen waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF